

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេមុកប្រែរំមួយ

សម័យទាំងបុរាណរបស់នប្បិកុនសោ:

បណ្តាញទំនាយមួយដលៃបរិកបង្ហាញអំពីពហុទេវនិយម ហាលនិយម និងសហរដ្ឋរាមរិក

Jeff Pippenger

2023-12-21

និមិត្តសញ្ញានៃនប្បិកុនសោ ក្នុងជំពូកទីបួន គួរឱ្យអស្ចារ្យណាស់។ «បុរាណគុរ» របស់គាត់ បានជ្រួតជ្រាបនៃរយៈពេលទាំងឡាយ ដលៃសាសនាពហុទេវនិយម (ការប្រថាប់ថ្មដៃ) និងអំណាចហ្មាប (ការរំលងដលៃនាំឱ្យសង្គត់សង្រួម) បានជាន់ឈ្មួញនៃសក្តារៈ និងពលបរិវារ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានអានកបិសុទ្ធមុនាក់កំពុងនិយាយ ហើយអានកបិសុទ្ធមុនាក់ទៀតបាននិយាយទៅកាន់អានកបិសុទ្ធជាក់លាក់នោះ ដលៃកំពុងនិយាយថា: «ការនិមិត្តអំពីយញ្ញបូជាប្រថាប់ថ្មដៃ និងអំពើលង្គនដលៃបំផ្លាញចលៃ ដើម្បីប្រគល់ទាំងទីបិសុទ្ធនិងពលបរិវារឱ្យរក្សាបាននៃឈ្មួញក្រោយជិដ្ឋនី មានរយៈពេលប៉ុន្មាន?» ដានីយ៍លៃ 8:13

ការជាន់ឈ្មួញ «ទាំងទីបិសុទ្ធនិងកងទ័ព» ដូចដលៃបានកត់សម្គាល់នៃក្នុងខទីដប់បី តំណាងឱ្យ «បុរាណគុរ» ដលៃជាគុរចុងក្រោយនៃសេចក្តីព្រះពិរោធពីរយ៉ាងរបស់ព្រះ; ហើយ «បុរាណគុរ» របស់នប្បិកុនសោ កំពុងតំណាងឱ្យ «បុរាណគុរ» ដលៃជាគុរទីមួយនៃសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែទាំងពីររក្សាបានតំណាងជាបន្ទាប់គ្នាដោយន័យទំនាយ។

ហើយយើងនឹងលាតត្រដាងរបស់សាមីរិមកលរិក្សយស្សាឡឹម ហើយនឹងដាក់ដុំដកែសម្បត្តិរបស់រដ្ឋសហប្រមុកលរិក្ស; ហើយយើងនឹងជួតក្នុងយស្សាឡឹម ដូចជាមនុស្សស្នេហាបានមួយ គឺជួតវា ហើយបង្កើនឱ្យប្រក្រតីឡប់ចុះ។ ២ ពង្សាវតារកុសត្វ ២១:១៣

ដានីយ៍លៃ ជំពូក ៨ និងខ ១៣ កំពុងនិយាយអំពីខុសទីពឹងនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះ ដលៃបាននាំមកលើអាណាចក្រខាងត្បូង គឺយូដា ដោយចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 677 មុនគ.ស។ “បុរាណគុរ” របស់នប្បិកុនសោ តំណាងឱ្យខុសទីមួយនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះ ដលៃបាននាំមកលើអាណាចក្រខាងជើង គឺអ៊ីស្រាអែល ដោយចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 723 មុនគ.ស។ “បុរាណគុរ” របស់នប្បិកុនសោ តំណាងឱ្យមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ដលៃសាសនាពហុទេវនិយមបានជាន់ឈ្មួញនៃទីបិសុទ្ធនិងពលបរិវារ បន្ទាប់មកតាមដោយមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ដលៃសាសនាហ្មាបបានជាន់ឈ្មួញនៃទីបិសុទ្ធនិងពលបរិវារ។

ហាលនិយម គ្រាន់តែជាសាសនាព្រហ្មណ៍បុរាណដលៃគ្របដណ្តប់ដោយការប្រកាសថាជាគ្រីស្ទសាសនាប៉ុណ្ណោះ។ ដូចជាអាចហៅបានថា «សាសនាព្រហ្មណ៍បុរាណដលៃបានទទួលបុណ្យជ័យជំនះ»។ ក្នុងសាសនាកាតូលិក គ្មានអ្វីសោះដលៃតំណាងឱ្យព្រះគ្រីស្ទ ឬគ្រីស្ទសាសនា។ ពិភពលោកបានរៀនការពិតនោះក្នុងបុរាណគុរគឺសាសនាស្រុកដ៏តូចតាច

ប៉ុន្តែត្រូវបានគេដឹងពីឆ្នាំ 1798 មក ពិភពលោកមានភូមិចេតិក។
អំណាចសម្បជញ្ញបាបមានចិត្តដូចគ្នានឹងសាសនាព្រហ្មណ៍បុរាណ។ សាសនា
និងពិធីបុណ្យរបស់សាសនាទាំងនោះ គឺដូចគ្នាបេះបិទ។ ការវិនិច្ឆ័យ «បុរាណវិទ្យា»
របស់នប្បិកុសសោរ មានន័យថា គាត់គួរមានបុរាណវិទ្យាបស់សត្វមួយ។
ចិត្តរបស់សត្វដែលគាត់មានទទួលនោះ គឺជាចិត្តដដែលគំណាងឲ្យសាសនាព្រហ្មណ៍បុរាណ
មិនថាជាសាសនាព្រហ្មណ៍បុរាណដោយបរិក្ខេប។
ឬជាសាសនាព្រហ្មណ៍បុរាណដែលគួរបំបាំងក្នុងទម្រង់ជាសាសនាកាតូលិកក្តី។ បងស៊ី White
កំណត់អត្តសញ្ញាណថា នាគនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 12 គឺជាសាតាំង ប៉ុន្តែក្នុងន័យទីពីរ
វាជាបុរាណបុរាណ។

«ដូចនេះ ខណៈដែលនាគ ជាសំខាន់ បង្ហាញគំណាងឲ្យសាតាំង ក៏ដោយ
ប៉ុន្តែនៃក្នុងន័យទីពីរ វាគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃប្លែកបែបពហុវេនីយម»។ The Great
Controversy, 439.

សត្វដែលនប្បិកុសសោរគំណាងឲ្យអស់រយៈពេល «បុរាណវិទ្យា» នោះ
គឺជាសត្វរបស់នាគអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន ហើយបន្ទាប់មកជាសត្វរបស់ក
ាតូលិកនិយមអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួនទៀត។
នៃចុងបញ្ចប់នៃចុងនោះ នប្បិកុសសោរគឺជានិមិត្តរូបនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ដែលនៃទីបំផុតគឺជាហោរាក្នុងក្បាល។ តាមន័យព្យាករណ៍ នប្បិកុសសោរគំណាងឲ្យនាគ
សត្វ និងហោរាក្នុងក្បាល ដែលជាអំណាចបិទនៃក្នុងបង្កកើតហើយឡើងវិញព្រាណ
ហើយដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អវិជ្ជាភ័យ។ នប្បិកុសសោរគំណាងឲ្យហើយឡើងវិញតាមពិភ
ហើយដោយការនោះ គាត់គួរមានបុរាណវិទ្យានិមិត្តរូបនៃអំណាចទាំងបីដែលបង្កកើតហើយឡើ
នខាងវិញ្ញាណនៃចុងចុងក្រោយ។

ដើម្បីស្តាប់និមិត្តរូបដែលទើបតែបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនោះ
ជាការសំខាន់ដែលគួរកំណត់ទីតាំងរបស់នប្បិកុសសោរនៃក្នុងឆ្នាំ 1798 ជាមុនសិន
នៃពេលដែលរាជ្យរបស់គាត់គួរមានសុភាពឡើងវិញនៃចុងបញ្ចប់នៃ «បុរាណវិទ្យា»។
យើងនឹងបង្កកើតសញ្ញាសម្គាល់នេះនៃក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក ៤ មុនពេលយើងចាប់ផ្តើម
ដើមបន្តពិនិត្យជំពូកនោះតាមលំដាប់បុរាណវិទ្យានៃក្នុងក្រោយ។

នៃ «គ្រូចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798 សង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លៃគួរមានបរិក្ខេប
ហើយសង្ឃឹរក្រៅនោះមានបំពេញគោលបំណងរបស់វា
ក្នុងការបង្ហាញពន្លឺនៃកាន់តែច្រើនឡើង ដែលនឹងសាកល្បង បន្តសុទ្ធច
និងបង្កកើតអនុកថាបង្កគំហើញបុរាណវិទ្យា។ ការបរិក្ខេបសង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លៃ
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់នៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន
ដែលផ្តល់នូវលទ្ធផលក្តីពិតដែលមានបរិក្ខេបបង្ហាញនៃពេលនោះ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដានីយ៍លៃអើយ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អូនកុំចុះ
ដុំពិភាក្សាទាំងនេះគួរមានបិទទុក ហើយបោះបង្គោលដល់គ្រូចុងបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងគួរមានបន្តសុទ្ធច ផ្លូវឲ្យស ហើយគួរមានសាកល្បង;
ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នោះ គ្មានអូនកណ្តឹងយល់ទេ;
ប៉ុន្តែអូនកមានបុរាណវិទ្យានឹងយល់»។ ដានីយ៍លៃ ១២:៩, ១០។

គោលបំណងទំនាយនៃការបើកគុកសៀវភៅដែលរួមមានសៀវភៅដានីយ៍លែ និងសៀវភៅវិវរណៈ គឺដើម្បីសាកល្បងជំនាន់ដែលនៅក្នុងអំឡុងបុរាណសាស្ត្រដដែល សៀវភៅនោះត្រូវបានបើកគុក។ នៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១២ មានទំនាយពេលវេលាបី ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ទីមួយ គឺមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ដែលអំណាចរបស់បុរាណវិទូបរិសុទ្ធត្រូវបានខូចបាត់ខ្ទោយ។

ប៉ុន្តែ ឱដានីយ៍លែអើយ ចូរបិទទុកពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះគុកសៀវភៅនេះ រហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់៖ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅរកមក ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំដានីយ៍លែបានមើល ហើយ មើល! មានអ្នកផ្សេងទៀតពីរនាក់ឈរនៅទីនោះ ម្នាក់នៅខាងមួយនៃច្រវាំងទន្លេ ហើយម្នាក់ទៀតនៅខាងនោះនៃច្រវាំងទន្លេ។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ បាននិយាយទៅកាន់បុរសម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់កុរណាត់ទសេឯក ដែលស្ថិតនៅលើទីកន្លែងថា តើគ្រូរង់ចាំយូរប៉ុណ្ណាទៀត ដល់ចុងបញ្ចប់នៃការអនុវត្តទាំងនេះ? ហើយខ្ញុំបានឮបុរសម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់កុរណាត់ទសេឯក ដែលស្ថិតនៅលើទីកន្លែង កាលដែលលោកបានលើកដៃដាំ និងដៃឆ្វេងរបស់លោកឡើងទៅស្មោះស្មា ហើយស្តាប់ដោយព្រះអង្គគឺដែលមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជាតិច្នោះ ការទាំងនេះនឹងមានរយៈពេលមួយកាល ពីរកាល និងកន្លះកាល; ហើយនៅពេលដែលលោកបានបញ្ចប់ការបំបែកម្តងរបស់បុរាណវិទូបរិសុទ្ធ នោះការទាំងនេះទាំងអស់នឹងមានសម្រេចចប់សព្វគ្រប់។ ដានីយ៍លែ 12:4-7។

រយៈកាលទំនាយពីរផ្សេងទៀតនៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ គឺមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន និងមួយពាន់បីរយសាមសិបបួន។

ហើយខ្ញុំបានឮ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនយល់ទេ។ នោះខ្ញុំបាននិយាយថា ឱព្រះអម្ចាស់នៃទ្វីបបង្កើតអើយ ចុងបញ្ចប់នៃការទាំងនេះនឹងទៅជាយ៉ាងណា? ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដានីយ៍លែអើយ ដុំបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក និងបោះគុកទុករហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។ មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្ភារ ផ្សេងៗទៀត ហើយត្រូវបានសាកល្បង ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ហើយគ្មានអ្នកអាក្រក់ណាម្នាក់នឹងយល់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកមានបុរាណវិទូនឹងយល់។ ហើយចាប់តាំងពីពេលដែលយើងប្រជាបុរាណវិទូដឹងត្រូវបានដកចេញ ហើយអំពើគួរសមបំផុតដែលបង្កឱ្យមានសេចក្តីហិនហោចត្រូវបានកាត់ឡើង នោះនឹងមានមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន។ មានពរហើយ អ្នកណាដែលរង់ចាំ ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបបួន។ ដានីយ៍លែ 12:8-12។

នៅក្នុងខ្លាំងនេះ ពាក្យ «គ្រាចុងបញ្ចប់» ត្រូវបានយោងដល់ពីរដង ហើយត្រូវបានកំណត់ន័យថាជាចំណុចដែលពាក្យរបស់ដានីយ៍លែនឹងត្រូវបានបើកគុក។ ពាក្យដែលជាបុរាណវិទូនៃការបើកគុកនោះ «គ្រាចុងបញ្ចប់» នោះ គឺរយៈពេលទំនាយបី គឺ មួយពាន់ពីររយហុកសិប (គ្រា ព្រមទាំងគ្រា និងកន្លះមួយ), មួយពាន់ពីររយហុកសិប, និងមួយពាន់បីរយសាមសិបបួន។ ក្នុងចំណោមរយៈពេលទាំងបី នោះ ពីរត្រូវបានកំណត់ថាជា «ថ្ងៃ»។ ក្នុងចំណោមរយៈពេលទាំងបី នោះ ពីរត្រូវបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយរយៈពេលទីបីត្រូវបានបញ្ចប់នៅចុងបំផុតនៃឆ្នាំ 1843។ គឺនៅចុងបំផុតនៃឆ្នាំ 1843 នេះឯង ដុំបិតខ្លាំងនេះចង់ថា «មានពរហើយ អ្នកណាដែលរង់ចាំ ហើយមកដល់...»

ពាក្យ "cometh" មានន័យថា ប៉ះដល់។ ដូច្នេះ មានពរហើយ អ្នកណាដែលរង់ចាំ
ហើយក៏ប៉ះដល់ផងទីមួយនៃឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។
រយៈពេលពន្យារនៃពាក្យប្រៀបធៀបអំពីសុភវិញ្ញាបនបត្រទាំងដប់
បានចាប់ផ្តើមនៅពេលការខកចិត្តលើកដំបូងក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមីឡីតកើតឡើង
ហើយការខកចិត្តនោះបានមកដល់នៅចុងក្រោយបង្អស់នៃឆ្នាំ 1843
ហើយចុងក្រោយបង្អស់នៃឆ្នាំ 1843 នោះ ប៉ះដល់ផងទីមួយបង្អស់នៃឆ្នាំ 1844។
ព្រះពរនៃការរង់ចាំបានចាប់ផ្តើមនៅពេលរយៈពេលពន្យារបានចាប់ផ្តើមនៅការខកចិត្ត
លើកដំបូង។

មានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលគួរពិចារណានៅក្នុងខាងនេះ
ប៉ុន្តែចំណុចដែលយើងកំពុងពិចារណានៅទីនេះ គឺគួរនាំយកវិបស្សនាវិស័យនៃ
គោលបំណងនៃគម្ពីរដានីយ៍ ដែលដានីយ៍នៃកំណងឲ្យនៃក្នុងបទគម្ពីរនេះ
គឺដើម្បីបង្កើតដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន
នៅពេលដែលគម្ពីរនោះគួរមានប្រសិទ្ធភាព។
ដានីយ៍ដែលគួរមានប្រាប់ឲ្យទៅតាមផ្លូវរបស់គាត់ រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់
នៅពេលដែលគម្ពីរនោះគួរមានប្រសិទ្ធភាព។ សេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃពួកនេះ
សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើអ្វីដែលនឹងកើតឡើង នៅពេលដែលពេលវេលាចុងបញ្ចប់មកដល់។

ប៉ុន្តែ អ្នកចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់ចុះ
ដូចអ្នកនឹងមានសម្រាក ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់អ្នក
នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ។ ដានីយ៍លេខ 12:13។

សៀវភៅដានីយ៍ គួរឈរនៅក្នុងកម្រិតភាគរបស់វា
នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយតាមទំនាយរបស់ដានីយ៍លេខ។

«នៅពេលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានកិច្ចការពិសេសមួយដល់មនុស្សម្នាក់ឲ្យធ្វើ
គាត់គួរឈរនៅក្នុងចំណែក និងទីកន្លែងរបស់ខ្លួន ដូចដានីយ៍ដែលបានធ្វើ
គឺគួររៀបចំខ្លួនឱ្យស្របចេញពីមុខបីបីនៃការហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយគួររៀបចំខ្លួនឱ្យស្របចេញពីមុខបីបីពេញព្រះបំណងរបស់ទ្រង់»។ Manuscript
Releases, volume 6, 108.

នៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
ដានីយ៍ដែលបានឈរនៅក្នុងភាគកំណត់របស់ខ្លួន
ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងខាងលើបីថា «នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។
ចុងបញ្ចប់នៃការនិរទេសរបស់ប្លែកនៃសោរអស់ «បុរាណកំណត់» បញ្ជាក់ឆ្នាំ 1798
ព្រោះវាបានបញ្ចប់ «នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។

នៅចុងបញ្ចប់នៃភាគទាំងនោះ ខ្ញុំ នប្លែកនៃសោរ
បានលើកក្នុងកែប្រែរបស់ខ្ញុំឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ហើយបុរាណកំណត់របស់ខ្ញុំក៏បានបញ្ចប់មកវិញដល់ខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំបានប្រសិទ្ធពរដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយខ្ញុំបានសរសើរ
និងគោរពដល់ព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មរបស់នាងអស់កល្បជានិច្ច
ដល់អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអង្គជាអំណាចគ្រប់គ្រងអស់កល្បជានិច្ច
ហើយនគរបស់ព្រះអង្គសុច្ឆន្ទៈនៅពិជនាមួយទៅជនាមួយ
ហើយអស់ទាំងអ្នកសុភវិញ្ញាបនបត្រនៅលើផែនដី គួរមានរាប់ទុកថាមានអ្វីសោះ៖

ហើយព្រះអង្គគឺជាវិចិត្រវិញ្ញាណព្រះហស្តវិញ្ញាណព្រះអង្គ ក្នុងពួកពលបរិវារនៃស្តេចស្តេច និងក្នុងចំណោមអស់ទាំងអនុកសនាក្នុងរាជវាំងនោះ៖

ហើយគុមានអនុកណាអាចឃាត់ព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ឬទូលសួរព្រះអង្គថា

«ព្រះអង្គកំពុងធ្វើអ្វី?» ឡើយ។ នៅពេលនោះនោះ៖

សូមារតីរបស់ខ្ញុំក៏បានត្រឡប់មកវិញដល់ខ្ញុំ; ហើយសម្រាប់សិរីរុងរឿងនៃគររបស់ខ្ញុំ កិត្តិយស និងភាពភ័យរុងរឿងរបស់ខ្ញុំក៏បានត្រឡប់មកវិញដល់ខ្ញុំ;

ហើយពួកទីប្រឹក្សា និងពួកអភិបាលរបស់ខ្ញុំបានមកសួរដែរក្នុងខ្ញុំ;

ហើយខ្ញុំត្រូវបានតាំងឲ្យរើសមាំឡើងវិញក្នុងនគររបស់ខ្ញុំ

ហើយសចេក្តីថ្មលថ្ងៃនូវដីសលើវាលត្រូវបានបន្តថែដល់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ

នប្បើកនសោរ សូមសរសើរ លើកតម្កល់ និងគោរពដល់ព្រះមហាក្សត្រនៃស្តេចស្តេច

ដល់កិច្ចការទាំងអស់របស់ព្រះអង្គសុទ្ធជតដោយសចេក្តីពិត

ហើយផ្តល់ទាំងប៉ុន្មានរបស់ព្រះអង្គជាសចេក្តីយុត្តិធម៌៖

ហើយអស់អនុកដល់ដើរក្នុងសចេក្តីអំនួត ព្រះអង្គអាចបន្តទាបចុះបាន។ ដានីយ៍លៃ

4:34-37។

ប៉ុន្តែគាត់មិនមានយើងសហរដ្ឋអាមេរិកជាសត្រូវនៃដី និងជាពុយាការីក្នុងកុលាយទេ។
គាត់អាចយើងបុរេភូតិសាស្ត្រមុន «ពលរដ្ឋលោកចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798 មាន
ប៉ុន្តែអនាគតនៃវិស័យអនាគត។ នៅ «ពលរដ្ឋលោកចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1989
អំណាចទាំងបីនេះនឹងត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅពេលនោះ។

ការបើកគ្រាន់ការយល់ស្គាល់ទំនាយអំពីនាគ និងសត្រូវសាហាវ នៅឆ្នាំ 1798
ត្រូវបានគំរោងដោយទទួលបានឡើយ ក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរ ទីប្រាំបី និងទីប្រាំបួន។
ការបើកគ្រាន់ការយល់ស្គាល់ទំនាយអំពីនាគ សត្រូវសាហាវ និងពុយាការីក្នុងកុលាយ
នៅឆ្នាំ 1989 ត្រូវបានគំរោងដោយទទួលបានហើយ ក្នុងជំពូកទីដប់ ទីដប់មួយ
និងទីដប់ពីរ។ នប្បិកុសល គំរោងឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីមួយ ដល់មានមកដល់នៅឆ្នាំ
1798 ហើយគាត់ជាមុននៃបេសាសសាវ ដល់គំរោងឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីបី
ដល់មានមកដល់នៅឆ្នាំ 1989។ ដោយហេតុនេះ សុបិនទីពីររបស់នប្បិកុសល
ក្នុងជំពូកទីបួន គំរោងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយ។

«គ្រាន់ប្រាំពីរ» របស់នប្បិកុសលបានបញ្ចប់នៅ «ពលរដ្ឋលោកចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ
1798 ជាមួយនឹងការមកដល់សារព្រមានអំពីការជំនុំជម្រះដល់នឹងមកដល់។ នៅ
«ចុងបញ្ចប់នៃចុងទាំងឡាយ» គាត់ជាមនុស្សសដែលបានប្រើប្រាស់ហើយ ដូចនេះហើយ
គាត់គំរោងឲ្យស្តង់ដារសាធារណរដ្ឋបន្ថែមស្តង់ដារនៃដី
នៅពេលដែលវាមានលក្ខណៈដូចកូនចង្កៀម។ ក្នុងពេលដំណាលគ្នា
គាត់គំរោងឲ្យស្តង់ដារស្តង់ដារប្រភេទដ៏ល្អនៃស្តង់ដារនៃដីផងដែរ។

ក្នុងនាមជាស្តង់ដារទីមួយនៃហិប្រូឡូន គាត់ជានិមិត្តរូបនៃបេសាសសាវ
ស្តង់ដារចុងក្រោយនៃហិប្រូឡូន។
ការជំនុំជម្រះលើគាត់ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយការជំនុំជម្រះលើនិម្មិត
ហើយបន្ទាប់មកគាត់ជានិមិត្តរូបនៃការជំនុំជម្រះលើបេសាសសាវផងដែរ។ ការជំនុំជម្រះលើគាត់
គំរោងឲ្យការបើកចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេននៅចុងទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844។

ព្រះបាទនប្បិកុសល ជាសត្រូវ ទទួលបានកាន់បណ្តាជន សាសន៍ទាំងឡាយ
និងភាសាទាំងអស់ ដល់ស្ថានភាពនៃលើដីនៃទាំងមូលថា
សូមឲ្យសេចក្តីសុខសានុតបានចម្រើនដល់អ្នកទាំងឡាយជាបរិបូរ។ ទូលបង្គំយល់ថា
គួរបង្ហាញអំពីទីសំគាល់ និងការអនុវត្តទាំងឡាយ
ដល់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតបានផ្តើមចំពោះទូលបង្គំ។ ទីសំគាល់របស់ទ្រង់ធំប៉ុណ្ណា!
ហើយការអនុវត្តរបស់ទ្រង់មានប្រទានភាពប៉ុណ្ណា!
នគរបស់ទ្រង់ជានគរអស់កល្បជានិច្ច
ហើយអធិបតេយ្យភាពរបស់ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរព្រើជនាន់មួយទៅជនាន់មួយ។ ទូលបង្គំ
គឺនប្បិកុសល មានសុខសានុតនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃទូលបង្គំ
ហើយកំពុងរៀននៅក្នុងវង់របស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំបានយើងស្រឡាត់មួយ
ដល់ផ្ទៃដីឲ្យទូលបង្គំភ័យខ្លាច ហើយគំនិតទាំងឡាយនៃលើគ្រប់របស់ទូលបង្គំ
និងនិមិត្តរូបនៃក្នុងកុលាយរបស់ទូលបង្គំ បានផ្តើមឲ្យទូលបង្គំព្យាយាមមុខ។
ដានីយ៍លេ ៤១-៥។

សុបិននេះបានផ្តើមឲ្យនប្បិកុសលមានភ័យខ្លាច ហើយនិមិត្តរូបសញ្ញានៃសុបិននេះគំរោង
ឲ្យដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ចរបស់ទេវតាទីមួយ ដល់បង្គាប់មនុស្សទាំងឡាយឲ្យ
«ក្រោកខ្លាចព្រះ»។

ហើយខ្ញុំឮបានឃើញទេវតាមួយទៀតហោះកាត់កណ្តាលមេឃ
មានដំណឹងល្អអស់កល្បជាតិច្នោះ សម្រាប់បុរសដល់ពួកអ្នកដល់សេនាណ៍នៃនី
ដល់គ្រប់ជាតិ គ្រប់ពូជសាសន៍ គ្រប់ភាសា និងគ្រប់បុរាណជន
ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា៖ «ចូរក្រោកខ្លាចព្រះ ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់
ព្រោះម៉ែប៉ាងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ
ហើយចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអង្គគង់លើឋានបង្កកើតមេឃ ផែនដី សមុទ្រ
និងបុរាណទឹកទាំងឡាយ»។ វិវរណៈ 14:6, 7។

ដំណឹងល្អអស់កល្បជាតិច្នោះ គឺជាសារមានប្រយោជន៍។ ជំហានទីមួយ
ដូចដែលបានកំណត់ដោយទេវតាទីមួយ គឺគួរក្រោកខ្លាចព្រះ; ជំហានទីពីរ
គឺគួរថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់; ហើយជំហានទីបី
គួរមានកំណត់ដោយម៉ែប៉ាងនៃចេតនាជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់។ «សិរីល្អ» កំណត់ឲ្យអត្ថបទវិចិត្រ
ហើយពាក្យ «ចូរក្រោក» លើកទីពីរ ក្នុងរឿងនៃការបះបោររបស់និម្ម័ន
គឺជាកន្លងដែលអត្ថបទវិចិត្ររបស់ទីក្រុង និងប៉ម គួរមានសិរីល្អអង្គក្រោម
នោះគឺជាសេចក្តីជំនុំជម្រះសិរីល្អអង្គក្រោម។ ការរួមបញ្ចូលគុណវិធានព្រះវិហារ និងរដ្ឋប
គឺជាប្រភពនៃសុភមង្គល ហើយជំហានទីពីររបស់និម្ម័ន
គឺនាំក្នុងការបង្ហាញប្រភពនៃសុភមង្គលនោះ; ប៉ុន្តែ
ជំហានទីពីរនៃដំណឹងល្អអស់កល្បជាតិច្នោះ
បង្កើតឲ្យមានការលើកតម្កល់អត្ថបទវិចិត្ររបស់ព្រះ មិនមែនរបស់និម្ម័នទេ។

ការភ័យខ្លាចរបស់ស្រីប្រុសសោត ជានិមិត្តរូបនៃការសាកល្បងលើកដំបូង
ដូចជាការផ្ទុះរើសរើសរបស់ដានីយ៍លើមិនបរិភោគអាហាររបស់ហាប៊ីឡូនដរ
ពីព្រោះដានីយ៍លើបានក្រោកខ្លាចព្រះ។ ទេវតាទីមួយបានមកដល់ក្នុងបុរាណសាស្ត្រ
នៃឆ្នាំ 1798 ហើយបន្ទាប់មកបានទទួលអំណាចនៃថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840។
ស្ថិតិរបស់ស្រីប្រុសសោត កំណត់ទីតាំងការមកដល់នៃទេវតាទីមួយ នៅពេលវាចូលបញ្ចូល
ក្នុងឆ្នាំ 1798។

ខ្ញុំឮបានឃើញស្រីប្រុសមួយ ដល់ផ្ទះឈើខ្ពស់ខ្លាច
ហើយគំនិតទាំងឡាយនៃលើកលែងសំខាន់ និងនិមិត្តទាំងឡាយនៃកុហករបស់ខ្ញុំ
បានផ្ទុះឡើងវិញ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំឮបានចេញពីរោងចក្រឈើឈូកយកអ្នកបុរាណវិទ្យាទាំង
អស់នៃក្រុងហាប៊ីឡូនមកនាំចំពោះមុខខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យពួកគេបកស្រាយស្ថិតិរបស់នោះឲ្យខ្ញុំដឹង។ បន្ទាប់មក ពួកគេមនុស្សអាក្រក់
ពួកហោរសាស្ត្រ ពួកខាងដៃ និងពួកគ្រូស្រីស្រីទាយ បានចូលមក
ហើយខ្ញុំឮបានប្រាប់ស្ថិតិរបស់នោះនាំចំពោះមុខពួកគេ
ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចប្រាប់ការបកស្រាយរបស់វាឲ្យខ្ញុំដឹងបានឡើយ។ តើនោះទីបំផុត
ដានីយ៍លើបានចូលមកនាំចំពោះមុខខ្ញុំ ដល់មានឈ្មោះថា បលេសសាស្ត្រ
តាមឈ្មោះព្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយនាំក្នុងគាត់មានវិញ្ញាណនៃព្រះបរិសុទ្ធទាំងឡាយ
ហើយខ្ញុំឮបានប្រាប់ស្ថិតិរបស់នោះនាំចំពោះមុខគាត់ ដោយនិយាយថា ឱ
បលេសសាស្ត្រ ជាបុរាណនៃពួកគ្រូមនុស្សអាក្រក់អើយ ព្រោះខ្ញុំដឹងថា
វិញ្ញាណនៃព្រះបរិសុទ្ធទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងអ្នក
ហើយគ្មានអាថ៌កំបាំងណាមួយផ្ទុះឡើងអ្នកលំហែឡើយ
ចូរប្រាប់ខ្ញុំអំពីនិមិត្តទាំងឡាយនៃស្ថិតិរបស់ខ្ញុំឮបានឃើញ
និងការបកស្រាយរបស់វាផង។ ដានីយ៍លើ 4:5-9។

ការមកដល់នៃសារទីមួយនៃគ្រូចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
ដដែលគ្រូមានគំណាងដោយសច្ចៈក៏ភ័យខ្លាចរបស់និក្ខេបនៃសារ
សម្រាប់ចំណុចដដែលនៃសៀវភៅដានីយ៍នៃគ្រូមានបើកគ្រូ។

ប៉ុន្តែដឹង ដានីយ៍នៃអើយ ចូរមិនពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះត្រាសៀវភៅនេះទុក
ដល់គ្រូចុងបញ្ចប់៖ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅមក ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។
... ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់ឯងចុះ ដានីយ៍នៃអើយ
ដុបិតពាក្យទាំងនេះគ្រូមានបិទទុក ហើយបោះត្រាទុក ដល់គ្រូចុងបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងគ្រូមានសម្រាក ផ្ទៃច្រើន ហើយគ្រូមានសាកលុបង;
ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្រូមានអ្នកអាក្រក់ណាម្នាក់នឹងយល់ទេ; តែអ្នកមានបុរាណដ្ឋាននឹងយល់។
ដានីយ៍នៃ 12:4, 9, 10។

នៃពេលសៀវភៅដានីយ៍នៃគ្រូមានបើកគ្រូនៃ «គ្រូចុងបញ្ចប់»
មនុស្សទាំងឡាយគ្រូមានហៅឱ្យមកសិល្បៈអង្គុកតែអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ហើយការហៅនោះនៃទីបំផុតមានបង្កើតអ្នកច្បាស់បង្កប់ពីរបុរាណ។
បុរាណមួយមិនអាចយល់បាន ហើយបុរាណមួយទៀតអាចយល់បាន។
បុរាណមានបុរាណដ្ឋានហែប៊ីឡូន ដដែលគ្រូមានគំណាងថា «ពួកគ្រូមនុស្សអាក្រក់ ពួកហៅរាតាតា
ពួកខាងដេ និងពួកទស្សន៍ទាយ» មិនអាចយល់បានទេ ប៉ុន្តែដានីយ៍នៃគ្រូមានយល់។
«បុរាណមានបុរាណដ្ឋាន» នៃហែប៊ីឡូនមិនអាចយល់បាន
ហេតុនេះហើយគ្រូមានជាពួកគេគំណាងឱ្យមនុស្សអាក្រក់។
ដានីយ៍នៃគំណាងឱ្យពួកមានបុរាណដ្ឋាន។

យើងនឹងបន្តសៀវភៅដានីយ៍នៃ ជំពូកទីបួន ក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។

«អស់អ្នកដដែលមិនសូវចេះគ្រូចុងបញ្ចប់៖ គឺខ្វះគោលការណ៍; មូលហេតុ
ជុំវិញរបស់ពួកគេមិនមានលក្ខណៈដដែលនៃឱ្យពួកគេជឿស្រើសអ៊ីដលៃគ្រូមគ្រូរក្រោម
គ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ឡើយ។ អ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រូមានអារម្មណ៍ជានិច្ចថា
ពួកគេស្មើគ្នានៅក្រោមព្រះនគររបស់ព្រះអម្ចាស់ដដែលជានិយាយជាការបស់ពួកគេ។
ព្រះអង្គគង់លើឆ្នេរទឹកដ៏ធំបំផុតនៃដំបូរមាចបរិសុទ្ធជ្របស់បលេសាសា
ទ្រង់មានព្រះវត្តមាននៅក្នុងស្ថាប័នទាំងអស់របស់យើង
ក្នុងបន្ទប់គណនេយ្យរបស់ពាណិជ្ជករ ក្នុងរោងជាងឯកជន;
ហើយព្រះហស្តគង់លើមិនមានឈាមនោះ
កំពុងកត់ត្រាការផ្សេងៗរបស់អ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ
ដូចដដែលគ្រូមានកត់ត្រាការវិនិច្ឆ័យដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចលើសុចរិតបុរាណព្រះនោះដែរ។
ការផុតនូវទោសរបស់បលេសាសា គ្រូមានសរសេរដោយអក្សរភ្នំយើងថា៖
“អ្នកគ្រូមានចូលក្នុងជញ្ជីង ហើយគ្រូមានឃើញថាខ្មែរ”;
ហើយបើអ្នកខកខានមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចដដែលព្រះមានប្រទានឱ្យអ្នកទេ
ការផុតនូវទោសរបស់អ្នកក៏នឹងដូចគ្នានោះដែរ»។ Messages to Young People, 229.